

tovo imenik. Radovedno pregleduje vsak učitelj, kje mu biva ta ali oni prijatelj in sošolec. Zanima ga, koliko ima plače, število učencev itd. Ali žalibog, da ravno tu koledar ni zanesljiv.

Pregledoval sem šolski okraj Ljubljana (okolica) in našel, da je plačilni razred v tem okraji pri 12 učiteljih napačno vpisan in sicer: Črnuče IV. mesto III., Št. Jakob III. mesto IV., Ježica IV. mesto III., Kopatj III. mesto IV., Pirniče III. mesto IV., Sv. Peter II. mesto III., Preserje (1. mesto) II. mesto III., Šiška (3. mesto) III. mesto IV., Šmartno III. mesto IV., Šent-Vid (1. mesto) I. mesto II., Šent-Vid (2. m.) II. mesto III., Vrhnika (3. mesto) II. mesto III. Ravno tako napačno so vpisane številke šolo obiskujočih in godnih otrok.

Koj pri začetku »beleznice« je bil lansko leto trd črn papir, na kojega se je lahko s pisalom kajčasno zapisalo in potem zopet izbrisalo. To se mi je zdelo jako praktično. Ako grem v mesto, imam to ali ono kupiti ali naročiti. To sem si vselej ondi znamenoval in ko sem opravil, izbrisal. Želeti bi bilo tudi, da bi se dobivali kakor vlani koledarji v usnje vezani z zaklopnico, da se potem lahko rabijo za listnico.

Končno naj bi slavno uredništvo stvar tako urediti blagoizvolilo, da bi vsak učitelj imel koledar vsaj do novega leta v rokah, ker potem koledarjem tudi povsod cene padajo. *Jožef Gregorin — Črnuče.*

S Krasa. Začetkom leta prešinjajo človeško srce razne misli, navdaja nas up in vzbuja se v nas ljubezen. Vera nas vzdiga k Vsemogočnemu, v katerem je naš up in vir pristne ljubezni. Te tri čednostne cvetke, ako so združene, prinašajo blagost in so vir srečnega življenja.

Populimo tedaj osat, da bode na učiteljskem polji med drugim uspevala tudi prehlaga cvetka »ljubezen«. Naj bi bilo letošnje leto tudi kraškimi učiteljem leto vzajemnega delovanja pod ščitom kr-

šćanske ljubezni! Lansko leto je neki gospod dopisnik —o— s Krasa v »Pop.« št. 8 in 19 pital svoje kraške kolege z raznimi epitetmi ter brskal, zavijal in se zdahnil, zmečavši svoj gnjev. Ko je pa spodnjekraški kolega v »Pop.« št. 21 s podpisom —e— stvarno poročal in ocenil ono pisavo, je zopet —o— izbruhnil svojo oliko v »Pop.« št. 23. Kar je dvakrat dopisnik —o— iskal, mu je proti dopisnik —e— povedal in ko je zopet —o— v blatu poteptal svojega kolega —e—, je prišel urednik »Pop.« do besede: »S tem naj bo konec tej pravdi«. Čudna logika!

Ne bodem pogreval onega zelja, vendar dovolite g. urednik, da se v Vašem in našem »U. T.« vsaj nekoliko spomnim »Popotnikovega« dopisnika —o— gledé št. 23 prošlega leta: »Čemu se hudovati, ako se je dopisnik Savel prelevil v Pavla. Poboljšanje je vsekdar le častno! Označilno je, da g. dopisniku ne ugaja niti Savel niti Pavel!?

Čemu se domišljati jugovzhodne sapice, saj je ne trebuje. Ne morem pa umeti, da je nečastno, ako učitelji sami hodijo k davčnemu uradu po svojo mezdo, da pri davčnem uradu izgubé svoj ugled in stanovski ponos!?! Ako je pa tako, bila bi naši šolski oblasti dolžnost preskrbeti, da učitelji dobé doma svoje plače. Menim pa, da je ona iznajdba le humbug, kajti ako učitelj jedenkrat v meseci zapusti svojo rezidenco ter se napoti v bližnjo metropolo, potegne trdo prislužene novce in izvrši še razne druge opravke, mu je tudi to v čast.

Nečastno zadevlje učitelja, ako se v navzočnosti občinstva robato vede, vpjani, svoje dolžnosti zanemarja. Učitelji z borno plačo ne moremo se jednačiti z uradniki! Nimamo tudi servilnih slug, kojim bi veleli: »Nujte, hodite in prinesite mi denar.

Dragi kolegi! Ne sramujmo se davkarije, tudi ne uboštva; a sramovati bi se nam bilo le onih marog, koje bi vplivale na slabo vzgojo naše mladine in kršene medsebojne ljubezni, kajti to je vez človeštva, brez nje ni sestanka, obstanka, napredka! *Miroľjub.*

Društveni vestnik.

Iz našega društva. Občni zbor »slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani«. (Dalje in konec.)

Da bode tudi zunanji svet vedel, da živimo, je naše društvo o svojem delovanji poročalo »Dunajskemu pedagog. društvu«, katero je to že v svojem letniku priobčilo.

Nadalje je postalo naše društvo ud »Hrvatskega pedagog. društva«.

Prijetno dolžnost je odbor spolnil s tem, da je izročil v zadnjem občnem zboru izvoljenemu častnemu členu, ravnatelju, bivšemu predsedniku našega društva g. Andreju Praprotniku, častno diplomo.

Ker se je letos v velikih počitnicah sešla v našem glavnem mestu deželna konferencija, preskrbelo je

društvo stanovanja vsem onim gg. društvnikom, kateri so se oglašili, za kar je imel odbornik g. Bahovec največ zaslug.

Jako prijetno mi je poročati, da je bila letos »nemila smrt« našemu društvu prav mila; kajti nijednega društvnika nam ni pobrala in želim le, da bi nam tudi za naprej prizanesla.

Za društvo je tudi veselo, da se je število udov v teku leta precej pomnožilo. Lansko leto je društvo imelo 1 častnega, 65 pravih in 2 podporna člana; sedaj pa sta 2 častna, 90 pravih in 1 podporni član. Tudi to število nam ne sme zadostovati in posebno še sedaj ne, ko postane »Tovariš« naša lastnina. Naša naloga je, list duševno in materijelno podpirati.

Pri mnogih vabilih na naročbo beremo: »Vsak naročnik naj vsaj še jednega naročnika listu pridobi.«

To nam bi bilo morebiti tudi v resnici izpeljivo, če pomislimo, da je na Kranjskem še polovica gg. tovarišev in $\frac{7}{10}$ gdc. učiteljic, ki še niso naši naročniki.

Dragi tovariši! pridobimo torej sotrudnikov in naročnikov našemu glasilu, ker potem bode tudi list čvrst, kar bode le nam v korist in čast.

S tem končam svoje skromno poročilo in prosim, da se vsprejme.

Blagajnik g. Fr. Kokalj nam je poročal o društvenem premoženju. V preteklem letu je bilo z lanskim ostankom in posojilom 10 gld. 148 gld. 16 kr. dohodkov in 65 gld. 95 kr. stroškov. V blagajnici je tedaj 82 gld. 21 kr. preostanka. Ta bi bil mnogo večji, ako bi bili vsi udje svojo dolžnost izpolnili.

Pregledovalcem računov so se izvolili gg. tovariši Leop. Armič, Jak. Dimnik in Maks Josin.

Knjižničar, tudi g. Fr. Kokalj, je navzočnim naznanil, da ima društvena knjižnica 378 knjig in 28 zvezkov.

G. Dimnik predlaga, da naj se g. blagajniku izreče posebna zahvala za 10 »Učit. Tovarišev«, katere je podaril knjižnici, kakor tudi za njegovo izvanredno marljivost in delavnost za društvo. (Dobro!) Dorastek knjižnice naj se pa v »Tovariši« kot dopolnilo prejšnjega izkaza natisne. Z odobravanjem sprejeto.

Pri razgovoru o društvenem glasilu je g. Luka Jelenc naslednje predlagal:

1. Časnikarstvo je v sedanjih časih neprecenljivo, ker zagovarja stanovske koristi; tako naj bi tudi »Tovariši« več tacega gradiva prinašal, zato bi moral imeti poseben šolsko-politični oddelek.

2. On prinaša premalo pedagoških učnih poskusov.

3. Prinašal naj bi list tudi obširnih poročil od drugih slovanskih ljudskih šol, ker to učitelje navdušuje.

4. Po izreku »Es lebe hoch die Concurrrenz« naj »Tovariši« nagrade razpiše, ker potem mu bode došel marsikateri dober članek, kateri sedaj drugam roma.

5. Listki bi morali drugačni biti. Ako pišejo o plačah, katere so za nas resna stvar, ne smeli bi jih kot neresne jemati.

6. Ali je odbor z urednikom kako pogodbo sklenil? Če ne, naj jo stori.

G. predsednik mu je tako-le odgovoril: Naš list je vedno zagovarjal naše koristi in jih bode tudi. Politični oddelek se v listu prav lahko napravi, a meni, da je vedno boljše, ako je v pedagoškem listu kolikor umogoče malo politike.

List uredovati je jako težko, posebno ako ima vse jeden v roki in še ta je z mnogim drugim delom preobložen. Sedaj bode vse drugače in lažje, ker bode po pravilih odbor urednika volil in se bode delo med

odbornike razdelilo. Res je, da je letos list imel malo učnih poskusov, ali pomisliti je treba, koliko prostora je letos listu vzela deželna konferencija in uredba učiteljskih plač, kar je za učiteljstvo vendar velike važnosti.

Kar se listka tiče, bode omenjeno, da se je pred letom ravno to zahtevalo. Da so pa listki največ obravnavali naše plače, s tem kažemo, da nismo še tako plačani, kakor bi morali biti.

Dozdaj ni bilo mogoče nagrad razpisavati; ker gledati se je moralo, da je mogel list izhajati. Če bode pa z dohodki drugače, se bode tudi to lahko storilo. »Es lebe hoch die Concurrrenz« je res; kajti ideali so skoraj izginili in samo zaradi konkurence. Pri nas pa vendar to ni tolikega pomena; odvisno bode to od novega odbora, kako se bode list uredoval.

Odbor z urednikom ni nobene pogodbe sklenil, ker je ni bilo treba. List je bil prevzel urednik le za toliko časa, da so bila pravila potrjena, po katerih bode list postal društvena lastnina. Skupno mu pa odgovori, da se je za list po svojih slabih močeh trudil.

V novi odbor so bili voljeni: Dimnik Jakob, Furlan Jakob, Kokalj Francisek, Krulac Ivan, Raktelj Francisek, Razinger Anton, Tomšič Ivan, Trošt Francisek in Žumer Andrej. Ker je na mesto g. Bahoveca izvoljen g. Dimnik, izreče se g. Fr. Bahovcu zahvala za dosedanje delovanje.

Volitev delegatov za prihodnji občni zbor »Zveze« se je prepustila odboru.

Samostalnih predlogov ni bilo.

G. predsednik se zahvali v svojem in v imeni odbora za izvolitev in obljubi, da bodo storili, kar jim bode le mogoče. Posebno je zahvalil tudi še gdc. učiteljice, katere drugim svojim tovarišcem tako lep vzgled dajejo, kar kaže, da tudi pri gdc. učiteljskih raste prava zavest.

Nato je pozval občni zbor, da naj se spominjamo dobrot, katere uživamo na podlagi novih zakonov, katere nam je dal naš presvetli cesar; zatorej mu zakličimo trikratni »Slava!«

Po zborovanju je predaval g. A. Razinger o stoječih pisavi.

Kdor pozna gospoda, ve, da je večak v pisavi; zato je bilo tudi njegovo predavanje dovršeno in le želiti bi bilo, da bi nam ta za sedanji čas posebno zanimiv referat priobčil v »Učit. Tovarišu«. Stavljene predlogi se soglasno sprejmo in naznanijo vis. deželnemu šolskemu svetu.

Ko mu g. predsednik izreče zahvalo, zaključil zborovanje.

Iz kamniškega okraja. Naše učiteljsko društvo je imelo dne 1. vinotoka p. l. v Kamniku svoje zborovanje. Društveni predsednik g. Janežič prisrčno pozdravi navzočnih 5 gdc. učiteljic in 15 gg. učiteljev poudarjajoč vez prijateljstva in jedinstva ter nas spodbuja k skupnemu delovanju na šolskem polju. Omeni,

da bode letos v Ljubljani kmetijska razstava in tako je tudi nam najlepša priložnost dana, pokazati z obilno udeležbo zanimanje za napredek. V vzgled nam postavi brate Čehe, ki so posebno z mnogobrojno udeležbo pozornost nase obrnili. Pohvalno se izrazi o društvenih gđ. Šerc, gg. Kosu in Stiasnyu, kateri so se kot delegatje udeležili na svoje stroške zborovanja »Zveze« v Trstu.

Sedaj je sledilo zanimivo predavanje g. Burnika, nadučitelja v Kamniku: »prepariranje živalij za šolsko rabo«. Po kratkem uvodu prične takoj z razparanjem šoge, katero je g. tovariš Sadar ustrelil. Nekateri gospodje z bolj občutljivim želodcem so se nekoliko nazaj umaknili in od daleč gledali, drugi z manj občutljivimi živi smo pa obkolili g. preparatorja in z zanimanjem sledili njegovim spretnim rokam. G. Burnik je pa strokovnjak v tej stvari. V četrt uri je ptiča odrli ter nam med tem vsako ročnost na drobno razložil. Popisal bi vso proceduro hasanja živalij, a to prepuštam spretnjšemu peresu g. predavatelja, ki bo morebiti o tem kak zanimiv članek priobčil in s tem izvestno marsikateremu tovarišu ustregel. Pokazal nam je še več prepariranih živalij in priporočal v privatni pouk nemško knjigo »Die Praxis der Naturgeschichte I. Thl. Taxidermie v. Ph. L. Martin, Verlag Bernhard Voigt in Weimar«. Jako hvaležni smo g. Burniku za ta koristni pouk, ki nam je napravil tudi mnogo zabave. Sploh so zborovanja našega društva zanimiva, ker je vselej v sporedu tako predavanje, da nam zraven pouka prinaša tudi zabavo.

Sledilo je poročilo g. Stiasnyja o »Zvezinem« zborovanju v Trstu. G. poročevalec nam je s spretno besedo in nekaterimi osebnimi opazkami naslikal že itak iz časopisov znano zborovanje, zato tega ne bodem navajal.

Ker posebnih nasvetov ni bilo, opomni g. nadzornik Letnar, da je pri zadnjem zborovanju predlagal, naj se v tem okraju umrlim učiteljem o Vseh svetih popravljajo na društvene stroške grobovi in polagoma napravijo svetilnice in ker je bil ta predlog vsprejet, vpraša, kaj je o tem odbor ukrenil. G. predsednik odgovarja, da se še ni natančneje določilo, kdo bo vse to oskrbel. Določilo se je tedaj, da naj šolsko vodstvo istega kraja, kjer je umrl tovariš pokopan, prevzame proti povračilu stroškov oskrbovanje svetilnic, napisa in popravljanje gomile.

Končno se sprejme še predlog g. nadzornika, naj bo prihodnje zborovanje prvi četrtek meseca malega travna v Dobu in naj se kot glavna točka postavi v spored praktičen poskus z učenci v šoli.

Za tem zaključil g. predsednik zborovanje in toplo zahvali gg. poročevalca za njun trud.

Po zborovanju je bil obed v gostilni g. Rodeta, kjer smo se, pustivši šolo na strani, prav po domače jako prijetno zabavali. V nadi, tudi prihodnjic v tako dobrodejni kolegijalnosti zadovoljne ure preživeti, smo se veselo ločili.

T-t.

Poročilo o delovanju »Narodne šole« za preteklo XIX. društveno leto, t. j. za dobo od dne 15. kimovca 1890 do 15. kimovca 1891. (Dalje.)

Ako slavni zbor temu mnenju pritrdi, mora tudi priznati, da čaka »Narodno šolo« še veliko delo. Sicer nimamo optimističnih nad, da se bomo kdaj približali temu idealu; a odboru je občna potreba »miglaj z velikim prstom«, da je treba še mnogo mnogo dela, predno se bode z večjim zadovoljstvom gledalo na vseh društvenega delovanja.

Vender odboru samemu nikakor ni moči zadostiti velikanski tej zadači, ako gg. društveniki trudljivo ne pripomogajo z nabiranjem občnih dobrotnikov. Sicer moramo radostno priznati, da ima učiteljstvo veliko skrb, pridobivati domači šoli prijateljev in jih opozarjati na dobrotvornost »Narodne šole«; a ta skrb se obrača le na prvo, druga pa se prezira, kadar bi se ji moralo »dajati«. Ljubezno pa se ji laska, kadar se »jemlje«. Slavni zbor naj te opazke dobrovoljno tolmači in gg. udeleženci naj jih sprejmo kot prošnjo, da bi se v tem oziru spominjali našega koristnega in — reči smemo — tudi jako potrebnega društva.

Ustanovniki.

Uzorno so delovali gg. učitelji Radovljiškega okraja, priredivši na korist ondotnega šolstva zanimiv koncert, ki je donesel čistega dohodka 120 glđ.

G. Podkrajsek, imajoč največje zasluge na sijajnem vspehu godbeno-pevske produkcije, za katero so se gg. tovariši z velikim požrtvovanjem dlje časa pripravljali, poslal je ono vsoto »Narodni šoli« z dogovorjenim naročilom, da se vpišejo ljudske šole: 1. Begunje pri Radovljici, 2. Koroška Bela, 3. Breznica, 4. Jesenice, 5. Radovljica in 6. Bled kot »ustanovnice«. Z žrebom je veselčni odbor določil, katere šole so podpore deležne. Ta priznanja vredni pojav zanimanja za šolsivo kaže, kaj se doseže s trdno voljo in vstrajnostjo.

Z veliko radostjo zabeležimo ta blagi čin in priporočamo v posnemanje gg. tovarišem.

V teku dvajsetletnega društvenega obstanka je preteklo leto najbogatejše glede na nove ustanovnike. Razven omenjenih šol so pristopile tudi še ljudske šole: 1. Velike Lašče, 2. Št. Jernej, 3. Borovnica in 4. Vipava, torej 10 ljudskih šol vkupe. Vsa čast in hvala vsem gg. posrednikom.

Še veselejši kot ta naraščaj je pa pridobitev novih ustanovnikov, ki ne zahtevajo nikakih podpor iz društvene zaloge, in ti so: 1. Kmetška posojilnica za ljubljansko okolico, 2. Obrtno podporno društvo in družba ss. Cirila in Metoda. Podpora 10 glđ., katero smo od posojilnice prejeli, vkujžila se je z dovoljenjem njenega upravnega odbora kot I. polovica ustanovnine, in obrtno podporno društvo je vsled blagohotnega posredovanja visokočastitega g. predsednika Jan. N. Horaka naklonila tudi 10 glđ. podpore, katera se je

kot ustanovnina pripisala k jednakemu že pred leti vplačanemu donesku.

Glavni odbor družbe ss. Cirila in Metoda, kateremu je »Narodna šola« radovoljno preskrbela proti pošteni odškodnini večkrat raznovrstna učila za ljudske šole, vzdržavane in upravljene od Ciril-Metodove družbe, pristopil je po soglasnem sklepu tudi v kolo ustanovnikov, in donesek 20 gld. se je naložil kot ustanovnina na ime družbe. Slava!

Dobrotniki.

Dasí je 104 ljudskih šol, kakor je razvidno iz računskega sklepa pod točko 16., naslov »Dohodki«, vplačalo na doneskih = 517 gld. 64 kr. in 48 učiteljev = 194 gld. 30 kr., skupaj torej = 711 gld. 94 kr., vendar bi se »Narodna šola« ne mogla popeti do onega vspeha, ki se kaže v končni številki 1198 gld. 86 kr. pod naslovom »Troški«, ako društvo ne bi imelo stalne podpore od visokega deželnega zbora (200 gld.), od veleslavnega občinskega sveta stolnega mesta (200 gld.) in od slavne kranjske hranilnice (200 gld.). K rednim podpornikom našega društva moramo tudi visokorod. g. viteza dr. Fr. Močnika v Gradcu šteti. Vsakokrat ob novem letu se blagi gospod vpokojeni dež. šol. nadzornik in naš častni član spominja »Narodne šole« ter nam nakaže 15 gld., če tudi je vknjižen kot ustanovnik. Njegova podpora je gnutne in moralne vrednosti, kajti prihaja od izredno zaslužnega šolnika in je odboru najlepše priznanje, da odobrava društveni

smoter. Bog daj še kaj tacih dobrotnikov. »Narodni šoli« so tudi darovali p. n. gg.: Ivan Sajevec, župnik v Slavini, Ivan Mercina, vadniški učitelj v Gorici, L. U. . . . in J. Prosenec, glavni zastopnik zavarovalne družbe »Unio catholica« v Ljubljani.

V izrecno porabo za določene šole so priposlali doneske p. n. gg. župnik A. Romoveš za šolo v Svibnem, župnik uršulinskega samostana v Ljubljani Potočnik in katehet Zupan v Loki za šolo v Kropi, kmetijska posojilnica v Črnomlju vsled posredovanja g. nadzornika A. Jeršnovica za 11 šol črnomaljskega okraja in mnogo krajnih šol. svetov.

Vsem slavnim korporacijam in posamičnim dobrotnikom izreka odbor najtoplejšo zahvalo, kateri se gotovo radostno pridruži častita skupščina. Kdor je za šolstvo kaj dobrega storil, navdaja ga sladka zavest, da je skladal za duševno hrano, ki je nerazrušljive vrednosti. Bog vračaj z obilo srečo milosrčnim dobrotnikom in vzbujaj še drugim čut radodarnosti!

Odbor tudi ne sme prezreti pri tej priliki onih, ki so »Narodni šoli« kaj darovali »in natura«. Znamenit dar nam je došel od g. Grubbauerja, ki je na račun pisank razprodanih na Kranjskem podaril nad 10.000 raznih zvezkov. Od radodarne tvrčke J. Giontini in A. Krisper smo sprejeli nad 2000 pisank prav dobre vrste in od prvega še posebej 800 knjižic Cesar Fr. Jožef I., ki so se raznim šolam razdelili. G. prof. Klemenčič poklonil je društvu več lepih slovenskih knjig. Priserčna zahvala velja tudi tem blagim in rodoljubnim šol. prijateljem! (Dalje prih.)

Vestnik.

Najvišje odlikovanje. Presvetli cesar je blagoizvolil podariti g. Janezu Gnjezdí, profesorju na c. kr. višji realki v Ljubljani, zlati križec za zasluge s krono. — G. Janez Rozman, župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani, imenovan je bil častnim kanonikom. Kot nekdanjemu ravnatelju in katehetu ter iskrenemu šolniku in prijatelju učiteljstva mu javino presrečna vošila!

Pohvala in priznanje. C. kr. deželni šolski svet je v jedni svojih zadnjih sej izrekel pohvalo in priznanje: g. Fr. Kremingerju, c. kr. profesorju na veliki realki v Ljubljani, za njegovo uspešno sodelovanje pri c. kr. izpraševalni komisiji za ljudske in meščanske šole; g. profesorju Fr. Levcu za njegovo didaktično in literarno delovanje in za njegovo poslovanje kot c. kr. okrajni šolski nadzornik; g. profesorju Ivanu Vrhovcu v Novem Mestu za njegovo literarno-znanstveno delovanje na zgodovinskem polju; g. profesorju Viljemu Vossu za njegovo literarno delovanje in marljivo znanstveno raziskovanje dežele Kranjske v prirodopisnem oziru.

Iz seje c. kr. deželnega šolskega sveta. Prebere se zapisnik zadnje seje in vzame na znanje. Na to poroča g. deželni šolski nadzornik o stanju srednjih in ljudskih šol v šolskem letu 1890/91. Poročilo se vzame na znanje in predloži visokemu naučnemu ministertvu. Pri tej priliki se je izreklo posebno priznanje nekojim srednješolskim profesorjem, mnogim

učiteljem na ljudskih šolah in na meščanski šoli v Krškem za njih literarno delavnost. Razuširjanje za sobne dekliske šole ubogih sotskih sester »de Notre Dame« v Šnibelu pri Rudolfovem v trirazrednico se vzame na znanje. Dosedajni učitelj in voditelj na jednorazrednici v Poljanici, g. Ivan Jaklič je postal nadučitelj na dvorazrednici v Črmošnjicah, začastni učitelj in voditelj v Blagovici, g. Pavel Gorjup pa stalni učitelj in voditelj ravno tam. Za pouk v ročnih delih v šolskem letu 1890/91 so se določile dotičnim učiteljicam remuneracije. Naposled so se rešile tudi prošnje ljudskih učiteljev za novčno podporo.

Iz c. kr. mestnega šolskega sveta. O seji c. kr. mestnega šolskega sveta ljubljanskega z dne 16. prosinca letos smo prejeli nastopno poročilo: Na znanje se vzemó stvari, ki so se rešile od zadnje seje kurentnim pötem. Reši se več prošenj zaradi oproščenja od plačevanja ukovine. Glede popolnitve dveh stalnih na novo ustanovljenih katehetskih služeb na mestnih ljudskih šolah gre predlog na visoki c. kr. deželni šolski svet. Pomavljalni tečaj na jednorazrednici na Barji za letos izostani. Prošnja voditeljstva I. mestne deške petrazredne ljudske šole glede podpore za stalno razstavo učil, in pa prošnja voditeljstva jednorazrednice na Barji za napravo šolskega vrta izročita se mestnemu magistratu s toplim priporočilom, da mestna občina dovoli potrebne doneske. Sklene se opozoriti odločilne kroge na načrt mesta ljubljanskega in pa na zemljevid okolice ljubljanske kot važni učili za po-